

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (18-дарс)

05:00 / 09.01.2017 3410

31-Матн:

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намоз ўртасидаги ташаҳхуддан фориғ бўлганларида учинчи ракатга турардилар. Бунда ҳам ерга қўллари билан суянмас эдилар. Қолган икки ракатда “Фотиҳа”нинг хос ўзини ўқирдилар.

31-Матннинг далиллари:

نَاك - ملسو و هي لعل لى لص - ي ب ل ا ن ا : ه ي ب ا ن ع ا د ا ت ق ي ب ا ن ب ل ل ا د ب ع ن ع - ا
ى ف و ، ن ي ت ر و س و ب ا ت ك ل ا م ا ب ن ي ل و ا ل ن ي ت ع ك ر ل ا ي ف ر ص ع ل ا و ر و ظ ل ا ي ف ا ر ق ي
ب ا ت ك ل ا م ا ب ن ي ل و ا ل ن ي ت ع ك ر ل ا

1. Ибн Абу Қатода отасидан ривоят қилади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам пешин ва асрнинг аввалги икки ракатида “Уммул Китоб”ни ва икки сурани ўқир эдилар. Охирги икки ракатда (фақат) “Уммул Китоб”ни ўқирдилар”. Бухорий ривояти. 1/107.

32-Матн:

Агар у зот соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг охирида ўтирсалар худди аввалги ўтиришлари каби ўтирардилар, ташаҳхудни ўқирдилар. Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга саловат айтардилар.

32-Матннинг далиллари:

ك ل ا ل ا ا ل ا : ل ا ق و ف ا ر و ع ن ب ب ع ك ا ن ي ق ل : ل و ق و ي ل ا ي ل ا ب ا ن ب ن م ح ر ل ا د ب ع - ا
ى ل ا و ا د ه ا ف ، ل ا ب : ت ل ق ف - م ل س و ه ي ل ع ل ل ا ل ا ل ص - ي ب ل ل ا ن م ا ه ت ع م س ة ي د ه
ف ي ك ل ل ل ا ل و س ر ا ي : ا ن ل ق ف - م ل س و ه ي ل ع ل ل ل ا ل ا ل و س ر ا ن ل ا س : ل ا ق
ا م ك د م ح م ل ا ل ا ل ع و د م ح م ل ل ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل
ب د م ح م ل ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل a ل ا ل ا ل a ل a ل a ل a ل a ل a ل a ل a ل a
ه ا و ر . « د ي ح د ي م ح ك ن ا ، م ي ه ا ر ب ا ل ل ا ل ا ل ع و م ي ه ا ر ب ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل a ل a ل a ل a ل a
ى ر ا خ ب ل ا

1. Абдуррахмон ибн Абу Лайло айтади: “Менга Каъб ибн Ужара розияллоҳу анҳу йўлиқиб: “Сенга Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан эшитганим бир ҳадяни ҳадя қилайки?” деди. Мен: “Бўлмасамчи, менга ҳадя қилинг”, дедим. У шундай деди: “Расулulloх соллаллоҳу алайҳи васалламдан: “Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳ сизга қандай салом айтишимизни бизга таълим берди, сизнинг аҳли байтингизга саловот қандай бўлади?” деб сўрадик. У зот: **“Аллооҳумма солли алаа Муҳаммадив ва алаа аали Муҳаммад, камаа соллайта алаа Иброоҳиима ва алаа аали Иброоҳиим, иннака Ҳамиидум Мажиид. Аллооҳумма баарик алаа Муҳаммадив ва алаа аали Муҳаммад, камаа баарокта алаа Иброоҳиима ва алаа аали Иброоҳиим, иннака Ҳамиидум Мажиид», денглар”**, дедилар”. Имом Бухорий ривояти. 2/477.

هُلَّلَ لَيْلَى لَوْلَا لَوْ سَرَّ أَنْ تَأْتِيَ : لَلْأَق ، هَذَا عَزَّ وَجَلَّ لَيْلَى لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا دُوْعُ سَمِ يَبِّ أَنْ وَعِو-۲
 أَنْ رَمَأ : دَعَسْنَنْ بَرِي شَبُّ هَلْ لَأَقْف ، هَذَا بَعَنْ دَعَسْنَنْ سَلَّ جَمِ يَفِنْ حَنْوَ مَلَّسْوَ هِيْ لَعَلَّ
 مُهَلَّلًا : أَوْلُوقَ لَأَقْمَثَ تَكْسَفَ لَأَق؟ كَيْ لَعَلَّ يَلْصَنْ فِي كَيْ لَعَلَّ يَلْصَنْ أَنْ هَلَّلَ
 لَعَلَّ كَرَابَوْ ، مِي هَارِبِ لَأَوْ مِي هَارِبِ لَعَلَّ تَلَّ لَعَلَّ لَأَوْ لَعَلَّ وَ دَمَّ حُمْ لَعَلَّ لَعَلَّ
 دِي مَحْ كُنْ نِي مِلَّاعِلَّ يَفْ مِي هَارِبِ لَأَوْ وَ مِي هَارِبِ لَعَلَّ تَكْرَابِ كَمَّ لَعَلَّ لَأَوْ لَعَلَّ وَ دَمَّ حُمْ
 مِلَّسْمُ هَجْرَأ . " مَتَمَّلُّعُ دَقْ أَمَّ كَمَّ الْمَلَّسْ لَأَوْ ، دِي حَم

2. Абу Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Башир ибн Саид шундай деди: “Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳ сизга салавот айтишимизни бизга буюради. Сизга қандай салавот айтаммиз?”. У зот жим қолдилар, сўнг: **“Аллооҳумма солли алаа Муҳаммадив ва алаа аали Муҳаммад, камаа соллайта алаа Иброоҳиима ва баарик алаа Муҳаммадив ва алаа аали Муҳаммад, камаа баарокта алаа Иброоҳиима фил ааламиина, иннака Ҳамиидум Мажиид», денглар. Салом таълим олганинглардек”**, дедилар”. Муслим ривояти.

هَذَا عَزَّ وَجَلَّ لَيْلَى لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا
 مَلَّسْوَ هِيْ لَعَلَّ لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا
 إِذِ : هَرِي غَلَوُ هَلْ لَأَقْفُ هَاعَدَّ مَثَادَهُ لَجَّج : مَلَّسْوَ هِيْ لَعَلَّ لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا
 يَبِّ لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا
 هُحَّصَوُ يَذْمُرَّتْ لَ هَجْرَأ . "أَشَّأْمَبْ دَعَبْ عَدِي لَمَّ مَث ، مَلَّسْوَ هِيْ لَعَلَّ لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا

3. Фазола ибн Убайд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бир кишининг намозда Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга саловат айтмай, дуо қилаётганини эшитдилар. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **“Бу шошилди”** дедилар. Кейин уни чақриб унга ёки ундан бошқага: **“Қачон бирингиз намоз ўқиса Аллоҳга ҳамд ва сано билан бошласин (Бундан мурод ташахҳуддир). Кейин Набий**

соллаллоҳу алайҳи васалламга салавот айтсин. Сўнгра ундан кейин хоҳлаган дуосини қилсин”, дедилар. Бу ҳадисни Темизий ривоят қилиб, саҳиҳ деган. “Найлул Автор” 2/184.

لَا تَكْفِيَنَّ أَرْسَنَ مَ : لَأَق - مَلَسُو هِيَ لَعَلَّ لَ ص - يَبْنَ لَ نَعَزَ رِيَّ رُهُ يَبْ أَع - ٦
دَّمَ حُمْ يَلَعَّ صُمَّ لَلَا : لُقِيَّ لَفَتِي بَلَلَةَ أَنْ يَلَعَّ يَلَصَّ إِذِ يَفْوَأَلَلَا يَكُمُّ لَبَاب
كُنَّ إِنَّمَا هَارِبًا يَلَعَّ تِيَّ لَصَّ أَمَكِ هَوْتِي بَلَلَةَ أَوْ هَوْتِي رُدَّ وَ نِي نَمُّ مُمُّ لَلَا تَأَهُمُّ أَوْ حَ أَوْ زَأُو ، يَبْنَ لَلَا
دِي حَمُّ دِي حَمُّ

4. Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **“Кимни тўла ўлчов билан ўлчаб берилиш хурсанд қилса, қачон бизнинг аҳли байтга салавот айтса: “Аллооҳумма солли алаа Муҳаммадинин Набий ва азваажиҳи уммуҳаатил мўъминиин ва зуррийятиҳи ва аҳли байтиҳи камаа соллайта алаа Иброҳиим, иннака Ҳамиидум Мажиид”, десин”,** дедилар”. Абу Довуд ривояти. “Найлул Автор” 2/329.

“Аали Муҳаммад” дан мурод Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг умматидир. Луғат имомларидан бўлган Нушвон Ҳумайрий бу борада қуйидаги шеърни айтган:

Оли Набий унга тобеъ миллатидир,

Ажам бўлсин, савдо бўлсин ёки араб,

Оли агар қариндошлар бўлса фақат,

Салот ости кириб қолар Абу Лаҳаб.

Аллоҳ таоло “Ғофир” сурасининг 46-оятида ҳам “Оли Фиръавн” деганда унинг тобеъларини зикр қилган.

33-Матн:

Ўзлари учун, ота-оналари учун, мўъмин ва мўъминалар учун истиғфор айтардилар.

33-Матннинг далиллари:

وَعْدًا عُدَّ يَنْ مَلَع ، هَلَلَا لَوْ سَرَّ أَي : لَأَق هَنَا عُهُ لَلَلَا يَضَرُّ قِي دَّصَّ لَلَا رَكَب يَبْ أَع - ١
رَفْعِي أَلَو ، أَرِي ثَكَّ أَمَلَط يَسْفَن تَمَلَط يِّنْ مُمُّ لَلَا لَق " : لَأَق ؛ يَتَأَلَّص يَفْ وَ ب
" مِي حَّرَلَا رَوْ فَعَلَا تَنَّا كُنَّا إِنِّي مَحْرَاو ، كَدْنَع نَمَّ رَفْعَمَّ يَل رَفْعَاف تَنَّا أَلَّ بُونُّ ذَلَا

1. Абу Бакр Сиддиқ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади. У киши Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга: “Менга бир дуо ўргатинг, ўша дуони намозимда қилай”, деди. У зот: **“Аллооҳумма иннии золамту нафсии зулман касирон ва лаа яғфируззунууба иллаа анта, фағфирли мағфиротан мин индика варҳамнии, иннака антал Гофуурур Роҳиим”, дегин”,** дедилар”. Бухорий ривояти 1/115.